

Algemene beschouwingen Hoornse Inwoners

Beweging – Begroting 2026 (spreekversie)

“Wie de haven niet kent waarheen hij zeilt, heeft geen gunstige wind.”

Het zijn woorden van de Romeinse filosoof Seneca.

En soms denk ik: hoe toepasselijk is dat voor ons, in deze raadszaal?

Want als we eerlijk zijn, lijkt het soms alsof we met elkaar meerdere havens proberen aan te sturen.

En dat terwijl veel inwoners al blij zijn als de koers een beetje stabiel blijft.

De begroting voor 2026 ziet er op het eerste gezicht keurig uit.

Cijfers op orde, plannen in uitvoering, rust in de boeken.

Maar papier is geduldig.

En op straat is het vaak minder rustig dan in de begroting.

H!B ziet nog te vaak dat de uitvoering achterblijft.

We praten veel over leefbaarheid, maar mensen struikelen nog steeds over losse stoeptegels.

We investeren in groen, maar sommige wijken waren de afgelopen maanden zó groen dat we tot de knieën door het onkruid waadden.

En we spreken over participatie, terwijl inwoners vooral participeren in hun frustratie.

Het college communiceert zorgvuldig, dat erkennen we.

Maar communicatie is niet hetzelfde als contact.

Inwoners willen geen beleidswoorden, ze willen antwoorden.

Duidelijke taal, eerlijke uitleg, en een bestuur dat ook luistert als het niet stormt.

Ook de raad zelf mag best wat meer durf tonen.

Dualisme is niet lastig doen, het is gewoon gezond bestuur.

We hoeven het niet altijd met elkaar eens te zijn, zolang we het maar eens zijn over waarom we dit werk doen. Het gaat niet om de persoon, maar om de inhoud.

De openbare ruimte blijft een punt van aandacht.

Stoepen, paden, bermen — het lijkt klein, maar het is de dagelijkse werkelijkheid van duizenden inwoners.

Hoorn is een prachtige stad, maar schoonheid vraagt onderhoud.

Niet in vergaderingen, maar op straat.

De verkeersveiligheid is voor ons een blijvend speerpunt.

We willen veilige oversteekplaatsen, meer zebrapaden.

Want we hebben gezien hoe slechttienden met gevaar voor eigen leven oversteken.

Hulphonden leren het commando *zoek zebra* — maar als er geen zebrapad is, kunnen ze er niets mee.

Dat beeld zegt alles.

Ook in de zorg zien we hoe zwaar mensen het soms hebben.
Mantelzorgers die het volhouden omdat ze vinden dat ze geen keus hebben.
Die verdienen niet alleen applaus, maar ook èchte ondersteuning.
Rust, ruimte, en hulp op het moment dat het nodig is.

Mensen die afhankelijk zijn van zorg. Die soms dagen niet kunnen douchen, omdat er tekort aan personeel is. En als dan eindelijk de mogelijkheid er is, blijkt er geen warm water te zijn door technische problemen aan het warmtenet. Stelt u zich eens voor dat het uw familielid betreft....

Dan sport en cultuur.

Sport is geen luxe. Het is meedoen, erbij horen.
En dat moet óók gelden voor mensen met een beperking.
Net zo goed als cultuur geen elitezaak is, maar iets dat hoort in de wijken — in buurthuizen, op pleinen, in ontmoetingen tussen mensen. Muziek, toneel, film of gewoon gezellig samen iets drinken. Dat wordt gemist buiten het centrum van de stad.

En dan het warmtenet.

Een onderwerp waar veel kou omheen hangt.
Wij zijn niet tegen verduurzaming, integendeel.
Maar wel vóór duidelijkheid, betaalbaarheid en draagvlak.
Verduurzaming werkt pas als inwoners er vertrouwen in hebben.

Toch willen we niet eindigen met zorgen, maar met vertrouwen.

Hoorn heeft een sterk karakter.
Inwoners die zich inzetten voor hun buurt, vrijwilligers die doen wat beleid niet altijd bijhoudt.
En dat is de ware kracht van onze stad.

Laten we daarom koers houden op wat echt belangrijk is:
de menselijke maat, duidelijk bestuur, en een stad waar iedereen veilig kan oversteken — letterlijk én figuurlijk.

Op weg naar 2026 wensen wij de stad — en onszelf — een behouden vaart.

Lucius Annaeus Seneca (spreek uit als: "Sèh-ne-ka") was een Romeinse filosoof, politicus en schrijver, geboren rond het jaar 4 v.Chr. in Cordoba (Spanje).